

Museumsbygning paa Eksercerpladsen ved Rosenborg, kun var beregnet 1 Al. højere end i Prinsens Palæ, og dog var man dengang stillet fuldstændig frit. Fremdeles kan det vist siges, at den Stil, hvori Palæet er bygget, og som vil blive gennemført i Tilbygningerne, med de mange, store Vinduer og de smalle Piller, just byder særlige Fordele for Samlingernes heldige Anbringelse, og endelig dele vi ikke Statsraad Meldahls Opfattelse, at „den gamle Bygnings Smaalighed“ paa uheldig Maade har præget det hele Projekt. Tværtimod betragte vi det som et Held, at Planen er udviklet paa Grundlag af Forholdene i den gamle Bygning, idet den derved har faaet dels et tilstrækkelig stort og anseligt Præg, dels et Mærke af Maadehold og Soliditet, der lige saa fuldt stemmer med selve Samlingernes Art og Indhold som med alle de Forhold, der herved komme i Betragtning.

3. At Bygningskomplekset vil faa en smuk og fritliggende Sidefaçade til Stormgade, have Kommissionens andre Arkitekter og vi undertegnede kun kunnet betragte som særdeles heldigt. En fuldstændig Symmetri i Forhold til omgivende Gader og Pladser, regnes ikke altid for en ubetinget Fordel, og i alt Fald er dette en Fordring, som oftest vil være urealistisk ved Anbringelsen af en Bygning i en By, hvor Omgivelserne stedse forud ere givne. Ved de fleste offentlige Nybygninger, som ere foretagne her i Staden i de senere Aartier, har man været bunden af forud givne Omgivelser, og anderledes vilde det næppe gaa med en ny Museumsbygning, hvor man saa tænkte sig, at den skulde ligge.

4. Den projekterede Museumsbygning vil ganske vist paa to Sider være omgivet af Gader af sædvanlig Bredde, men dette skønnes ikke at kunne medføre følelige Ulemper med Hensyn til Væksforholdene. Smød Sidsvaade paaført udenfra mægter man nu til Dags at stærke sig ved særlig Indretning af Tagværket og ved Særnskobder indenfor Vinduerne.

5. Der kan formentlig ikke lægges Vægt paa, at det gamle Palæ vil blive udsat for Brandfare ved en mulig Uforsigtighed hos de Haaandværkere, som arbejde paa de tilstødende nye Bygninger. Selv fra det Indre af Museerne og alle andre offentlige Bygninger, kan man jo ikke altid holde Haaandværkere borte, og mod en letsindig Omgang med Ild under saadanne Forhold kan man sikke sig ved et strengt Tilsyn. Mod Støv og Smuds, frembragt ved Byggeforetagenderne i Nærheden, mene vi væsentlig at kunne beskytte Samlingerne, og de Omflytninger, som maa foretages indenfor Palæets Mure, medens Byggearbejderne staa paa, kunne ikke skønnes at være vanskelige, men snarere lettere end Indpakningen og Henbæringen af de store Samlinger til en mulig fjærn Del af Byen.

Naar det fremdeles antydes, at det ogsaa af pekuniære Hensyn skulde være at foretrække at bygge paa et andet Sted, da stiller det sig for os som særdeles tvivlsomt, om det skulde være billigere at erhverve en saa betydelig Grund, som der her kræves, med en lignende heldig Beliggenhed som Prinsens Palæ, med de frie Omgivelser til alle Sider og den store Plads til Udvidelser, som fordres af Statsraad Meldahl, og da her at opføre fuldstændig nye Bygninger, end kun at udvide det nuværende Palæ uden vidtgaaende Fordringer til omliggende, ubenyttet Grund. Men først og fremmest maa det ansøres mod Tanken om en Nybygning paa et nyt Sted, at der ikke er givet nogen Antydning af, hvor den udkrævede, meget store Byggeplads skulde findes, og lige saa lidt er det fremsat, hvad der skulde gøres med det gamle Palæ, naar Samlingerne udflyttedes; men om en Redrivning af denne anselige og karakterfulde gamle Bygning, vil der næppe kunne være Tale.